

היום יום . . .

(תש"ג)

ד טבת

שבת

שיעורים: חומש: מקץ, שביעי עם פירש"י.
תהלים: כג-כח.
תניא: פרק ה. ותוספות ... בפע"ח.

נשיאי חב"ד פלעגן מעביר זיין איין פרשה אדער צוויי דאנערשטאג ביינאכט אור ליום ששי. פרייטאג אחר חצות פלעגט מען אנהויבן נאכאמאל פון אנהויב, און מעביר זיין די גאנצע סדרה מיט דער הפטורה. שבת אינדערפריה פאר'ן דאוונען פלעגט מען מעביר זיין נאכאמאל פון שביעי. ווען עס איז אויסגעקומען צוויי הפטורות, האט מען געזאגט הפטורת הסדרה ביום ששי, און די אנדערע הפטורה [פון שר"ח [שבת ראש חודש], מ"ח [מחר חודש] וכו'] שבת.

החלומות הטובים בעניני תורה שמודיעים בחלום, בא ע"פ [על פי] הרוב ע"י [על ידי] שקידה גדולה בתורה ביום, דכאשר עוסק בתורה בשקידה גדולה, או עוסק בעבודה שבלב ביגיעה עצומה, הנה כאשר בלילה נשמתו עולה למעלה ושואבת לה חיים מחיי דלעילא כמבואר בזהר, הנה אז מודיעים לו חדושי תורה בגליא שבתורה או בפנימיות התורה, איש איש כפי שקידת עבודתו בעבודת היום.

נשיאי חב"ד נהגו 'להעביר' ["שנים מקרא ואחד תרגום"] פרשה או שתים ביום חמישי בערב, אור ליום שישי; ביום שישי אחר חצות היו שוב מתחילים להעביר את כל הסדרה מתחילתה עם ההפטורה; שבת בבוקר לפני התפילה נהגו שוב להעביר משביעי. כשחלו שתי הפטורות: את הפטורת הסדרה היו אומרים ביום שישי, והאחרת (של שבת-ראש-חודש, "מחר חודש" וכו') – בשבת.

החלומות הטובים בעניני תורה שמודיעים בחלום, באים על פי הרוב ע"י שקידה גדולה בתורה ביום. דכאשר עוסק בתורה בשקידה גדולה, או עוסק בעבודה שבלב ביגיעה עצומה, הנה כאשר בלילה נשמתו עולה למעלה ושואבת לה חיים מחיי דלעילא [=מהחיים העליונים] כמבואר בזהר – הנה אז מודיעים לו חידושי תורה בגליא שבתורה או בפנימיות התורה, איש איש כפי שקידת עבודתו בעבודת היום.